

Lesninger Palmesøndag (år C)

Feiringen av minnet om Herrens inntog i Jerusalem

Alternativ I: Prosesjon

2. På et beleilig tidspunkt samler man seg i en mindre kirke eller på et annet egnet sted utenfor den kirken som prosesjonen skal gå inn i. De troende holder grener i hendene.
3. Iført røde messeklær, som foreskrevet for messen, går presten og diakonen i følge med de andre medhjelperne til det sted hvor menigheten er samlet. Istedenfor messehagel kan presten bære korkåpe, som han tar av etter prosesjonen for å iføre seg messehagel.
4. Samtidig synges følgende antifon eller en annen egnet sang.

Antifon

Matt 21,9

Hosanna, Davids sønn! Velsignet være han som kommer i Herrens navn, Israels konge, Hosanna i det høyeste.

5. Presten og de troende gjør korsets tegn mens presten sier: I Faderens, og Sønnens, og Den Hellige Ånds navn. Deretter hilser han menigheten på vanlig vis. I en kort tale oppfordrer han de troende til å feire denne dagen aktivt og bevisst. Dette gjør han med følgende eller lignende ord:

Kjære troende, vi har nå siden fastetidens begynnelse forberedt våre hjerter ved bot og kjærlighetsgjerninger. I dag samles vi med hele Kirken for å innlede feiringen av vår Herres påskemysterium: hans lidelse og oppstandelse. For å fullbyrde dette mysterium drog han inn i sin by, Jerusalem. La oss derfor med dyp tro og andakt feire minnet om dette inntog som førte til vår frelse. La oss følge Herren, så vi ved nåden blir forenet med ham på korset og derved får del i oppstandelsen og livet.

6.. Etter denne oppfordring ber presten, med utstrakte hender, én av de følgende bønner:

La oss be.

Allmektige, evige Gud, velsign ✝ disse grener. La oss som jublende følger Kristus, vår konge, med hans hjelp nå frem til det himmelske Jerusalem, han som lever og råder fra evighet til evighet.

R: Amen.

Eller:

La oss be.

Barmhjertige Gud, styrk deres tro som håper på deg, og lytt i nåde til deres bønner. I dag bringer vi grener til den seirende Kristus. La oss i ham bære frukt gjennom gode gjerninger, han som lever og råder fra evighet til evighet.

R: Amen.

I taushet stenker han grenene med vievann.

7. Deretter leses Evangeliet om Herrens inntog fra ett av de fire evangelier. Det leses av diakonen eller, i mangel av en diakon, av presten på vanlig vis. Røkelse kan brukes hvis ønskelig.

Evangelium

Luk 19,28–40

Velsignet er han som kommer i Herrens navn

På den tid drog Jesus videre frem på veien opp mot Jerusalem.

Og som han nærmet seg Betfage og Betania, nær det høydedraget som kalles Olivenberget, sendte han to av disiplene avsted og sa: «Gå inn i landsbyen her ovenfor. Når dere kommer inn der, finner dere en fole stående bundet, en som ingen ennå har ridd på; løs den og før den hit. Og hvis noen spør dere: 'Hvorfor løser dere folen?' så skal dere svare at Herren har bruk for den.»

De to gikk da avsted og fant alt slik som han hadde sagt. Og da de løste folen, spurte de som eide den: «Hvorfor løser dere folen?»

De svarte: «Fordi Herren har bruk for den.»

Så førte de den til Jesus, la kappene sine over den og lot ham sitte opp. Og som han red frem, var det andre som bredte kappene sine ut over veien; og da han nådde dit hvor veien bærer ned fra Olivenberget, begynte hele flokken av disipler i jubel å lovsynge Gud av all sin kraft, for alle de undergjerninger de hadde sett: «Velsignet er han som kommer, kongen i Herrens navn! Fred i himmelen, og ære i det høye!»

Men noen fariseere som var blant mengden, sa til ham: «Mester, tal dine disipler til rette!»

Men han svarte: «Jeg sier dere, at skulle disse tie, ville stenene rope.»

8. Etter Evangeliet kan det holdes en kort homilie. Når prosesjonen skal starte, kan presten eller diakonen eller en leg medhjelper kommer med en oppfordring med følgende eller lignende ord:

Som Jerusalems skarer, la oss hylle Jesus og skride frem i fred.

9. Prosesjonen setter seg i bevegelse mot kirken hvor messen skal feires. Hvis det brukes røkelse, går røkelsesbæreren foran med rykende røkelseskar, deretter, mellom to medhjelpere som bærer tente lys, kommer akolytten eller en medhjelper med et kors smykket med olivengrener i henhold til stedets skikk. Så følger diakonen som bærer evangelieboken, presten med medhjelperne, og til slutt kommer de troende med grener i hendene.

Under prosesjonen synger koret og menigheten følgende eller andre egnede salmer til ære for Kristus Kongen.

Antifon 1

Hebreernes barn gikk Herren i møte med oljegrener i hendene, mens de ropte og sa: Hosanna i det høyeste.

Alt ettersom det passer, gjentas antifonen mellom strofene i Salme 24.

Salme 24 (23)

Jorden hører Herren til, og alt den bærer, *
jorderiket og alle som bor der.
Han festet den over havet, *
den står fast over vannene. (Ant.)
«Hvem kan stige opp på Herrens fjell? *
Hvem kan stå i hans helligdom?»
«Den som har rent hjerte og skyldfrie hender. *
Tomhet lokker ham ikke, falsk har han ikke sverget. (Ant.)
Han mottar velsignelse fra Herren, *
rettferdighet fra Gud, sin frelser.»
«Dette er den ætt som søker Herren, *
som søker ditt åsyn, Jakobs Gud.» (Ant.)
«Porter, løft deres hoder, spring opp, evige dører, *
så herlighetens konge kan dra inn.»
«Hvem er den herlighetens konge? *
Herren, sterk og veldig, Herren veldig i strid.» (Ant.)
«Porter, løft deres hoder, spring opp evige dører, *
så herlighetens konge kan dra inn.»
«Hvem er den herlighetens konge? *
Herren, Hærskarenes Gud, han er herlighetens konge.» (Ant.)

Antifon 2

Hebreernes barn bredte sine klær på veien, og de ropte og sa: Hosanna, Davids sønn! Velsignet være han som kommer i Herrens navn.

Alt ettersom det passer, gjentas antifonen mellom strofene i Salme 47.

Salme 47 (46)

Klapp i hendene, alle folk, *
lovsyng Gud med jublende røst.
For fryktingytende er Herren, Den Høyeste, *
den store konge over all jorden. (Ant.)
Han legger folkeslag under oss, *
folkeferd under våre føtter.
Gud velger for oss en arvelodd, *
Jakobs, hans elskedes glede.
Gud stiger opp under jubelrop, *
Herren til basuners klang. (Ant.)
Syng, ja syng for vår Gud, *
syng, ja syng for vår konge.
For Herren er all jordens konge, *
syng for Gud med fryd. (Ant.)
Gud hersker over alle folk, *
sitter på sin hellighets trone.
Folkenes fyrster samler seg *
med folket som tilhører Abrahams Gud.

Jordens konger hører Gud til, *
høyt er han opphøyet. (Ant.)

Hymne til Kristus, Kongen

Korgruppe:

Lov, pris og ære være deg, Kristus, vår Konge og Frelser,
du som ble hyllet av barn med et fromt Hosanna.

Alle gjentar: Lov, pris og ære ...

Korgruppe:

Israels konge er du og Davids navnkundige ætling,
du som kommer i Herrens navn, velsignede Konge.

Alle gjentar: Lov, pris og ære ...

Korgruppe:

Alle himmelens herskarer priser ditt navn i det høye,
og på jorden mennesket sammen med alt du har skapt.

Alle gjentar: Lov, pris og ære ...

Korgruppe:

Hebreernes folk gikk deg i møte med palmer.
Nå er det vi som kommer med bønner, løfter og sang.

Alle gjentar: Lov, pris og ære ...

Korgruppe:

De gav deg heder og hyllest den gang du gikk opp for å lide.
Nå da du hersker som konge, synger vi hymner og kvad.

Alle gjentar: Lov, pris og ære ...

Korgruppe:

Dem tok du nådig imot; ta også imot vår pris!
Gode Konge og milde hersker, deg gleder alt som er godt.

Alle gjentar: Lov, pris og ære ...

10. Idet prosesjonen kommer inn i kirken, synges følgende responsorium eller en annen sang som taler om Herrens inntog i Jerusalem.

Responsorium:

R: Da Herren drog inn i den hellige by, forkynte hebreernes barn livets oppstandelse. * Med palmegrener i hendene ropte de: Hosanna i det høyeste.

V: Da folket fikk høre at Jesus kom til Jerusalem, gikk de ham imøte. * Med palmegrener i hendene ropte de: Hosanna i det høyeste.

11. Når presten er kommet frem til alteret, kysser han det, og incenserer det om så ønskes. Derpå går han til stolen sin. Dersom han har hatt på seg korkåpe, tar han denne av og ifører seg messehagel. Messens øvrige innledende riter bortfaller, og om så ønskes også Kyrie, og presten ber kirkebønnen. Deretter følger messen på vanlig vis.

Alternativ II: Høytidelig inngang

12. Der hvor prosesjonen ikke kan finne sted utenfor kirken, feires minnet om Herrens inntog inne i kirken med en høytidelig inngang før hovedmessen.

13. De troende, med grener i hendene, samler seg enten foran kirkedøren eller inne i selve kirken. Presten, medhjelperne og en deputasjon av de troende går til et egnet sted i kirken, men utenfor koret, hvor i det minste en større del av de troende kan følge ritusen.

14. Mens presten går til nevnte sted, synges antifonen Hosanna eller en annen egnet sang. Deretter blir grenene velsignet, og Evangeliet om Herrens inntog i Jerusalem blir lest som ovenfor (nr. 5–7). Etter Evangeliet går presten med medhjelperne og deputasjonen av de troende høytidelig frem gjennom kirken til koret. Imens synges responsoriet Da Herren drog inn i den hellige by (nr. 10) eller en annen egnet sang.

15. Når presten er kommet frem til alteret, kysser han det. Så går han til stolen sin, utelater messens innledende riter og, om så ønskes også Kyrie, og ber kirkebønnen. Deretter følger messen på vanlig vis.

Alternativ III: Enkel inngang

16. I denne søndagens øvrige messer som feires uten høytidelig inngang, knyttes minnet om Herrens inntog i Jerusalem til en enkel (den vanlige) inngang.

17. Mens presten går til alteret, synges inngangsverset med Salme (nr. 18) eller en annen salme med lignende innhold. Når presten er kommet til alteret, kysser han det, og går til stolen sin. Etter korsets tegn hilser han menigheten. Deretter følger messen på vanlig vis.

I andre messer hvor det ikke er mulig å synge inngangssangen, hilser presten menigheten så snart han er kommet frem til alteret og har kysset det. Så leser han selv inngangsverset, og messen følger på vanlig vis.

Inngangsvers

Jf. Joh 12,1.12–13; Sal 24 (23),9–10

Seks dager før påskehøytiden,
da Herren drog inn i Jerusalem,
løp barn ham imøte.
De bar palmegrener i hendene, ropte med høy røst og sa:

* Hosanna i det høyeste.
Velsignet er du som kommer i din miskunns fylde.

Porter, løft deres hoder,
spring opp evige dører,
så herlighetens konge kan dra inn.
Hvem er den herlighetens konge?
Herren, Hærskarenes Gud,
han er herlighetens konge.

* Hosanna i det høyeste:
Velsignet er du som kommer i din miskunns fylde.

Messen

19 [20].. Etter prosesjonen eller den høytidelige inngang begynner presten messen med kirkebønnen.

Kirkebønn

Allmektige, evige Gud, for å gi menneskeslekten et forbilde på ydmykhet, lot du vår Frelser bli menneske og lide korsets død. Gi oss å lære av hans lidelse og få del i hans oppstandelse, han som lever og råder ...

1. lesning

Jes 50,4–7

Jeg gjemte ikke ansiktet for dem som hånte meg, men jeg vet at jeg ikke skal bli til skamme

Herren min Gud har gitt meg en disippels tunge, så jeg med mitt ord kan styrke den trette. Hver morgen vekker han mitt øre, så jeg kan høre på disiplers vis. Herren min Gud har åpnet mitt øre.

Jeg satte meg ikke imot og trakk meg ikke tilbake. Min rygg bød jeg frem til dem som slo, mitt kinn til dem som drog meg i skjegget. Jeg gjemte ikke ansiktet for dem som hånte meg og spyttet på meg.

Herren min Gud kommer meg til hjelp, derfor skammer jeg meg ikke. Derfor gjør jeg ansiktet hardt som flint, jeg vet at jeg ikke skal bli til skamme.

Responsoriesalme

Sal 22 (21),8–9. 17–18a. 19–20. 23–24

Omkved: Min Gud, min Gud, hvorfor har du forlatt meg?

Alle som ser meg, håner meg,
de gjør grimaser og ryster på hodet.
«Han har forlatt seg på Herren, han frelse ham.
Han frir ham, for han har ham kjær.»

Hunder står omkring meg,
flokker av onde omringer meg.
De har gjennomført mine hender og føtter,
jeg kan telle alle mine ben.

Mine klær delte de mellom seg
og kastet lodd om min kjortel.
Men du, Herre, vær ikke fjern,
min redning, kom meg til hjelp.

Jeg vil forkynne ditt navn for mine brødre,
i forsamlingen synge din pris.

Du som frykter Herren, lov ham.
Pris ham, hele Jakobs ætt,
frykt ham, hele Israel.

2. lesning

Fil 2,6–11

Han bøyde seg. Derfor har Gud hevet ham så høyt.

Brødre, la Kristi Jesu sinnelag prege deres ferd, han som, skjønt av guddoms rang dog ikke vokter skinnsykt over sin stilling som Guds like! Nei, han oppgav alt sitt eget, gikk inn i slavens kår og ble et menneske som vi. Å se til som et menneske i all sin ferd, bøyde han seg, underkastet og lydig til døden – ja, døden på et kors!

Derfor er det Gud har hevet ham så høyt og skjenket ham det navn som står over alle andre – så høyt, at alle ting i Jesu navn skal bøye kne – i himmelen, på jorden og i dypet – og hver en tunge skal forkynne: «Jesus Kristus er Herre!» – til Gud Faderens ære.

Evangelievers

Fil 2,8–9

Kristus ble for oss lydig til døden – ja, døden på et kors!
Derfor er det Gud har hevet ham så høyt
og skjenket ham det navn som står over alle navn.

Lidelseshistorien

21 [22]. Herrens lidelseshistorie leses uten lys og uten røkelse, uten at menigheten hilses og uten velsignelse av boken. Den leses av diakonen eller, i mangel av en diakon, av presten. Den kan også leses av lektorer, men Kristi rolle forbeholdes presten når dette er mulig. Diakoner, men ikke andre, ber om prestens velsignelse før de synger/leser lidelseshistorien, som ellers før Evangeliet.

Forkortelser: C første lektor (Cantor eller Chronista); S andre lektor (Succentor eller Synagoga); ☩ presten

Luk 22,14–23,56 (kortere form: Luk 23,1–49)

C Vår Herres Jesu Kristi lidelseshistorie etter Lukas:

Inderlig har jeg lengtet etter å spise dette påskemåltidet med dere før jeg dør

[Da tiden var inne, kom Jesus og gikk til bords, og alle apostlene med ham. Og han sa til dem: ☩ «Inderlig har jeg lengtet etter å spise dette påskemåltidet med dere før jeg dør. Ja, for jeg sier dere, at aldri mer skal jeg feire påske, før den er fullkommen – i Guds rike.»

C Så tok han et beger vin, velsignet det og sa: ☩ «Ta dette og del det mellom dere. For jeg sier dere, at fra nå av skal jeg ikke mer drikke av vintreets frukt, før Guds rike er kommet.»

Gjør dette, for å minnes meg

C Så tok han brød, velsignet det og brøt det, gav dem av det og sa: ☩ «Dette er mitt legeme, gitt for dere. Gjør dette, for å minnes meg.» C Og på samme måte, ved begeret etter måltidet: ☩ «Dette beger er den nye pakt i mitt blod, som utgytes for dere.

Ve det menneske som forråder Menneskesønnen!

Men nå rekker min forræder hånden over det bordet jeg sitter ved. Ja, Menneskesønnen går nok bort, slik som det er bestemt; men ve det menneske som forråder ham!» C Da begynte de å spørre hverandre hvem av dem det kunne være som skulle gjøre dette.

Jeg går som en tjener blant dere

Det oppstod også en trette mellom dem om hvem som var den fremste.

Men han sa til dem: ☩ «Kongene rår som herrer over sine folk, og de som har makten, lar seg kalle 'velgjørere'. Men slik skal det ikke være blant dere; den fremste blant dere skal være som den yngste, og lederen skal være som en tjener. For hvem er den største? Den som sitter til bords eller den som varter opp? Ikke sant, det er han som sitter til bords? Men jeg går som en tjener blant dere.

Men dere er de som har vært meg tro i alle mine prøvelser! Og dere gir jeg nå løftet om Riket, som min Far har gitt meg det: I mitt rike skal dere spise og drikke ved mitt bord, og sitte på troner som dommere over Israels tolv stammer.

Når du har vendt om, styrk dine brødre!

Simon, Simon! Satan har krevd å få sikte dere som hvete, men jeg har bedt for deg, for at din tro ikke må svikte. Og når du har vendt om, styrk dine brødre!»

C Han svarte ham: S «Herre, jeg er klar til å følge deg både i fengsel og død!»

C Men Jesus svarte: † «Jeg sier deg, Peter, at ennå i dag, før hanen galer, vil du tre ganger ha nektet å kjennes ved meg.»

Skriften sier noe om meg, og det må gå i oppfyllelse

C Og han sa til dem: † «Den gang jeg sendte dere avsted uten pung, uten skreppe og uten sandaler, hendte det noen gang at dere manglet noe?»

S «Nei,» C svarte de, S «aldri.»

C Han sa da: † «Men nå skal den som har en pung ta den med, og likeså den som har en skreppe; og den som ikke har noe sverd, får selge sin kappe og kjøpe seg et. For Skriften sier om meg: 'Han ble regnet blant forbrytere,' – og det må gå i oppfyllelse. Ja, alt som står skrevet om meg, skal nå bli fullbyrdet.»

C De svarte da: S «Herre, her har vi to sverd.»

C Han svarte: † «Det er nok.»

I sin dype angst bad han enda inderligere

C Så gikk han som vanlig ut til Olivenberget, og disiplene fulgte med. Og da de var kommet frem, sa han til dem: † «Be om at dere må bli spart for fristelsen!»

C Så gikk han fra dem, omtrent et stenkast bort, og falt på kne og bad: † «Far, om du vil, så ta dette beger fra meg. Men la ikke min, men din vilje skje.» C Da viste en engel fra himmelen seg for ham og styrket ham. Og i sin dype angst bad han enda inderligere, så svetten falt som bloddråper på jorden.

Men da han reiste seg etter bønne, og kom bort til disiplene, så han at de var sovnet, overveldet av sorg og uro. Da sa han: † «Hvordan kan dere sove? Reis dere og be om at dere må bli spart for fristelsen!»

Judas, forråder du Menneskesønnen med et kyss?

C Men knapt hadde han talt ut, før en hel flokk var kommet til stede; og fremst han som het Judas og var en av de tolv. Han kom bort til Jesus for å kysse ham. Da sa Jesus: † «Judas, forråder du Menneskesønnen med et kyss?»

C De som stod omkring, forstod nå hva som var i ferd med å skje. Da spurte de: S «Herre, skal vi slå til med sverdene?» C – Og en av dem gikk løs på yppersteprestens tjener og hugg det høyre øret av ham.

Da tok Jesus til orde og sa: † «Nei, la dem få sin vilje.» C Så rørte han ved tjenerens øre og leget det.

Og til dem som var kommet mot ham, yppersteprestene, tempelvaktens offiserer og folkets eldste, sa han: † «Dere er kommet hit med sverd og klubber, som om jeg var en røver, enda jeg var blant dere i templet dag etter dag. Da la dere ikke hånd på meg; men dette er deres time: Nå hersker mørket!»

Peter gikk ut og brast i bitter gråt

C Da grep de ham og førte ham til yppersteprestens hus. Peter fulgte etter på avstand. Tjenerne tente et bål på den indre gårdsplassen og satte seg der ved ilden, og Peter slo seg ned sammen med dem. En tjenestepike som så ham sitte der i lysskjæret, stirret på ham og sa: S «Han der var også med ham.»

C Han nektet og sa: S «Kvinne, jeg kjenner ham ikke engang!»

C Kort etter var det en annen som la merke til ham og sa: S «Du også er en av dem.»

C Men han svarte: S «Nei, såmenn om jeg er!»

C Det gikk en times tid, da var det enda en annen som hevdet bestemt: S «Jovisst, han var også med; han er tilmed galileer!»

C Men Peter sa: S «Menneske, jeg skjønner ikke hva du snakker om!» C Og i det samme, før han ennå hadde talt ut, gol hanen.

Da vendte Herren seg og så på Peter; og Peter husket hva Herren hadde sagt, at «før hanegal i dag vil du tre ganger ha nektet å kjennes ved meg». Og han gikk ut og brast i bitter gråt.

Nå får du spør, profet – hvem var det som slo deg?

Imens drev mennene som hadde tatt Jesus til fange, gjør med ham, slo ham, bandt for øynene på ham og sa: **S** «Nå får du spå, profet – hvem var det som slo deg?» **C** Og slik fortsatte de med å håne ham på alle vis.

De lot ham føre frem for rådet

Da det ble dag, kom folkets eldsteråd sammen, med yppersteprestene og de lovkyndige. De lot ham føre frem for seg og sa: **S** «Er du Messias, så si oss det.»

C Han svarte dem: **†** «Om jeg sier det, vil dere ikke tro meg, og skulle jeg stille spørsmål, kom dere ikke til å svare. Men fra nå av skal Menneskesønnen sitte ved den allmektige Guds høyre hånd.»

C Da spurte de alle: **S** «Du er altså Guds Sønn?»

C Han svarte: **†** «Dere sier det selv at jeg er det.»

C Da sa de: **S** «Hva skal vi nå med vitner? Vi har selv hørt det, av hans egen munn!»

Jeg finner ingen skyld hos denne mann?

C Så brøt hele forsamlingen opp og førte ham til Pilatus, hvor de gav de seg til å legge frem anklager mot ham: **S** «Vi har funnet.» **C** sa de, **S** «at denne mannen hisser folket til oppstand, han forbyr å gi Caesar skatt og sier at han er Messias, den salvede konge.»

C Da spurte Pilatus ham: **S** «Er du jødernes konge?»

C Han svarte: **†** «Det er dine ord.»

C Da sa Pilatus til yppersteprestene og til mengden: **S** «Jeg finner ingen skyld hos denne mann?»

C Men de ble enda mer hardnakket ved sitt, at han oppviglet folket over hele Jødeland med sin lære, helt fra Galilea hvor han hadde begynt, og nå like hit til Jerusalem.

Da Pilatus hørte Galilea nevne, spurte han om mannen kanskje var galileer, og da han fikk vite at han hørte under Herodes' myndighet, sendte han ham dit; for Herodes var også i Jerusalem på denne tiden.

Herodes begynte å håne ham og lot soldatene sine drive gjør med ham

Da Herodes fikk se Jesus, ble han riktig tilfreds, for det var noe han alt lenge hadde ønsket, så meget som han hadde hørt om ham; og nå håpet han å få se ham gjøre et jærtegn. Han stilte ham en mengde spørsmål, men Jesus svarte ikke et ord. Yppersteprestene og de lovkyndige kom imidlertid og bragte heftige anklager mot ham. Til sist begynte Herodes å håne ham og lot soldatene sine drive gjør med ham; de endte med å la ham få en prektig kappe på og sendte ham så tilbake til Pilatus. Den dagen ble Herodes og Pilatus venner; tidligere hadde de ligget i fiendskap med hverandre.

Pilatus gav Jesus deres vilje i vold

Pilatus kalte så sammen yppersteprestene, rådet og hele folket, og sa til dem: **S** «Dere er kommet hit med denne mannen fordi han skulle være en folkeoppviger. Nå har jeg forhørt ham i deres nærvær, og jeg finner ham ikke skyldig i noe av det dere anklager ham for! Heller ikke Herodes, for han har sendt ham tilbake til oss. Som dere altså ser, har han ingenting gjort som fortjener døden. Jeg akter da å la ham piske, og så sette ham fri.»

C Da skrek de alle opp i munnen på hverandre: **S** «Få ham bort, og sett Bar-Abbas fri!» **C** Bar-Abbas var en mann som var kastet i fengsel på grunn av opptøyer som hadde funnet sted i byen, og et mord.

Pilatus talte da til dem igjen, for han ønsket å gi Jesus fri. Men de ropte tilbake: **S** «Korsfest, korsfest ham!»

C Enda en tredje gang spurte Pilatus: **S** «Men hva ondt har han da gjort? Jeg har ikke funnet ham skyldig i noe som kan straffes med døden. Jeg lar ham piske, og så kan han gå.» **C** Men de presset på; med skrik og skråll krevde de at han skulle korsfestes.

Til sist vant skriket overhånd, og Pilatus besluttet å la dem få hva de forlangte. Han løslot den de bad om – han som var fengslet for opptøyer og mord – og gav Jesus deres vilje i vold.

Jerusalems døtre! Gråt ikke over meg.

Idet de førte ham bort, tok de fatt i en som var på vei inn fra markene, Simon fra Kyrene, og tvang ham til å bære korset etter Jesus.

En stor mengde folk fulgte med, blant dem mange kvinner, som jamret og klaget over ham. Men Jesus vendte seg og sa: **†** «Jerusalems døtre! Gråt ikke over meg, men gråt over dere selv og deres barn. For det kommer dager da folk skal si: Lykkelige de som ikke får barn, de liv som ikke føder, de bryst som ikke

gir die! Ja, de kommer til å si til fjellene: Fall over oss, og til åsryggene: Skjul oss! For hvis slike ting får skje med det grønne tre, hva skal da skje med det tørre?»

C – De førte også med to andre illgjerningsmenn for å henrette dem sammen med ham.

Far, tilgi dem, for de vet ikke hva de gjør

Da de kom til det stedet som kalles Hodeskallen, korsfestet de ham der sammen med de to forbryterne, den ene til høyre og den andre til venstre for ham. Men Jesus sa: **†** «Far, tilgi dem, for de vet ikke hva de gjør.» **C** Så delte de klærne hans mellom seg ved å kaste lodd om dem.

Denne mannen er jødernes konge

Hele folket stod og så på. Rådsherrene hånte ham og sa: **S** «Andre har han frelst, la ham nå frelse seg selv, hvis han er den som Gud har salvet og utvalgt!»

C Soldatene drev også gjøn med ham, de gikk frem og rakte ham sur vin og sa: **S** «Hvis du er jødernes konge, så får du nå frelse deg selv!»

C Det var også satt en plakate over ham hvor det stod: «Denne mannen er jødernes konge.»

Ennå i dag skal du være med meg i Paradis!

En av de forbryterne som hang der, gjorde også narr av ham og sa: **S** «Er ikke du Messias? Så frels både deg selv og oss!»

C Men den andre irettesatte ham og sa: **S** «Frykter du ikke engang Gud, du som lider den samme straffen! Og vi lider den med rette, vi får bare igjen for det vi har gjort, men han har ikke gjort noe galt.» **C** Og så la han til: **S** «Jesus, husk på meg når du kommer med ditt rike!»

C Da svarte Jesus: **†** «Sannelig, det lover jeg deg: Ennå i dag skal du være med meg i Paradis!»

Far, i dine hender overgir jeg min ånd

C Men omkring middagstid sortnet solen til, og det ble mørkt over hele landet, inntil henimot tre om ettermiddagen. Da revnet forhenget i templet tvers over. Jesus ropte høyt: **†** «Far, i dine hender overgir jeg min ånd.» **C** Og da han hadde sagt dette, utåndet han.

Her bøyer alle kne i stillhet en kort stund.

Men offiseren som så det som hendte, priste Gud og sa: **S** «Denne mannen var sikkert nok uskyldig!» **C** Og hele folkemengden som hadde samlet seg for å se på, slo seg for brystet da de så det som skjedde, og vendte hjem. Men alle hans venner stod langt borte og så på, sammen med kvinnene som hadde fulgt med ham fra Galilea.

Josef la Jesu legeme i en uthugget grav

C Det var en rådsherre som het Josef. Han var en god og rettskaffen mann, som ikke hadde vært med på det de andre hadde vedtatt og satt i verk. Han var fra Arimatea, en by i Judea, og han var blant dem som ventet på Guds rikes komme. Nå gikk han til Pilatus og bad om å få utlevert Jesu døde legeme. Så tok han det ned av korset, hyllet det i et linklede og la det i en uthugget grav, der ingen hadde ligget før. Det var helgaften, og snart sabbat.

De kvinnene som var kommet med fra Galilea, fulgte etter og så graven og hvorledes han ble lagt der, og vendte siden hjem for å gjøre i stand krydderoljer og salver. Helgen over holdt de seg i ro, slik som Loven foreskrev.]

22 [23]. Etter lidelseshistorien kan det, om så ønskes, holdes en kort homilie. Det er også mulig å ha en kort stund med stillhet.